

La setmana que ve, la Junta Electoral Provincial notificarà, segons totes les previsions, la distribució d'escons dels set consells comarcals de la demarcació de Girona, que es constituïran possiblement a final del mes que ve o a principi de març. Les agrupacions i els partits polítics, però, ja tenen els candidats a ocupar els 165 escons to-

tals, i els presidents de cada comarca també estan clars, llevat del del Gironès. La llista definitiva i oficial que facilitarà la junta electoral no tindrà gaires diferències amb la que a hores d'ara circula en alguns departaments de l'administració autonòmica i en les seus dels partits polítics. La majoria absoluta de CiU és una constant segura en les set co-

marques, però malgrat això ningú no dubta que posar en marxa els consells no serà fàcil, i pot crear disfuncions considerables. Encara no se sap, per exemple, quins locals ocuparan els consells i de qui anirà a càrrec el finançament.

Mentre s'espera que la Junta Electoral distribueixi els escons

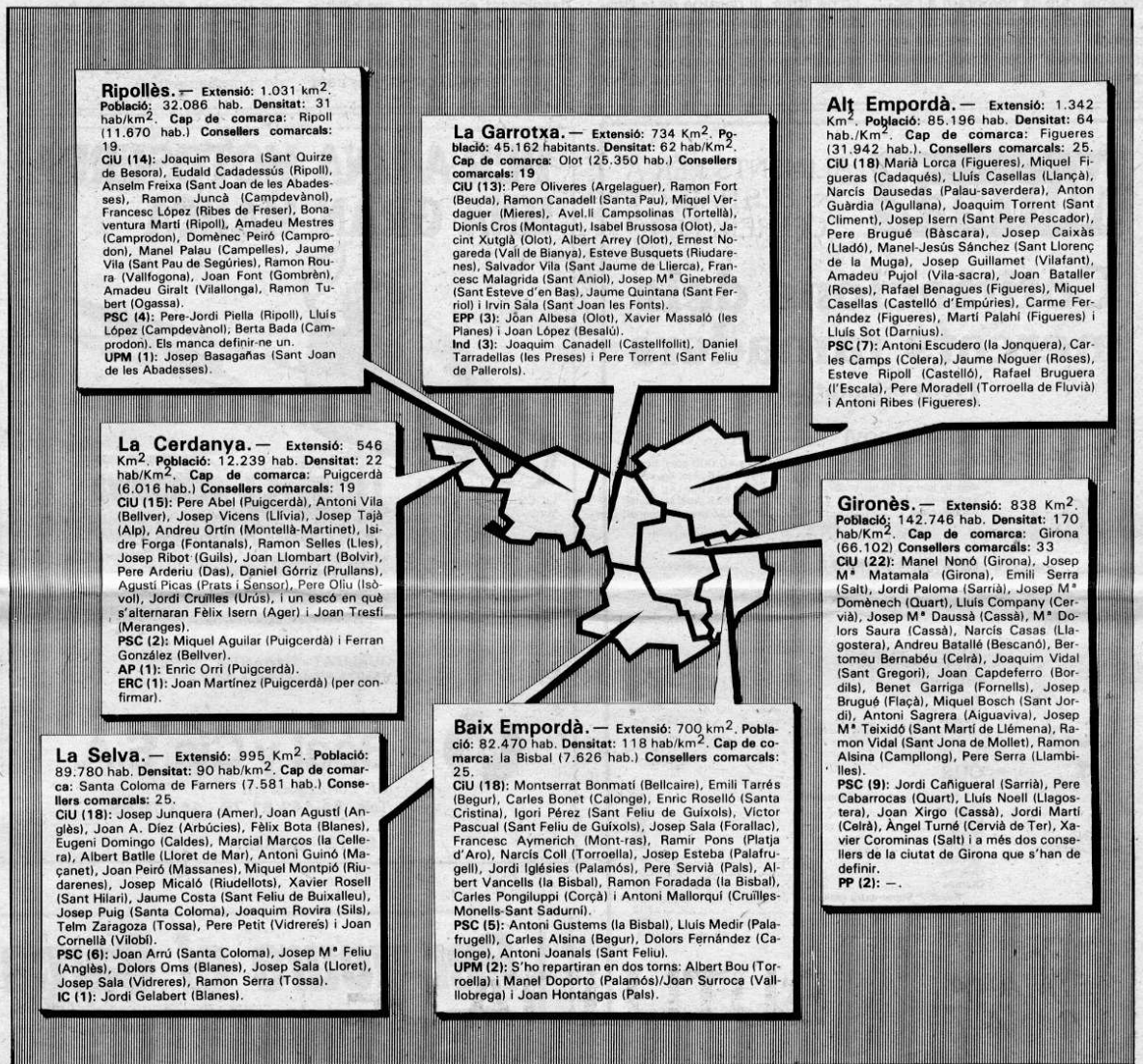
Partits i agrupacions tenen definida la composició dels consells comarcals

GIRONA (De la nostra Redacció, per **Carles Puigdemont**). — Els partits polítics, coalicions i agrupacions d'electors amb dret a representació als futurs consells comarcals de la demarcació de Girona han definit ja quines seran les persones que ocuparan el total de 165 escons que sumen els set consells. La distribució d'escons no és, però, oficial, perquè la Junta Electoral Provincial encara no ha fet pública la llista, tot i que, segons s'ha pogut saber està en avançada fase de realització. S'espera que a principi de la setmana que ve la llista sigui oficial, i que es convoqui els partits i grups polítics a omplir els escons.

Entre els 165 escons hi ha alcaldes i regidors, un diputat al Parlament —Daniel Tarradellas—, dos diputats provincials —Xavier Rosell i Albert Vancells— i set dones: Isabel Brussa, Mª Dolores Oms, Mª Dolores Saura, Montserrat Bonmatí, Carme Fernández, Berta Bada i Dolores Fernández. Entre les conselleres comarcals, la majoria també és per a CiU (quatre a tres) i tan sols una de les set serà presidenta: Isabel Brussa, a la Garrotxa. Precisament, Brussa ja havia presidit la Mancomunitat d'aquesta comarca, abans de les passades eleccions locals: en el consell comarcal garrotxí figurarà, també, l'actual president del consell comarcal de Muntanya, Irvin Sala, de Sant Joan les Fonts. Els organismes de muntanya —dels quals n'hi ha tres a la demarcació de Girona: a la Garrotxa, al Ripollès i a la Cerdanya— desapareixeran amb l'entrada en funcionament del nou model comarcal. De fet, la seva posada en escena obel a un programa pilot per compensar les zones amb menys recursos o amb més necessitat d'ajut institucional. Els consells de muntanya han esdevingut, però, uns organismes pràcticament ineficaces a causa de la manca de competències i de recursos econòmics.

Les presidències dels set consells comarcals també estan decidides, llevat de la del Gironès. Atesa la majoria absoluta de la coalició CiU, en totes les comarques, és previsible que els governs siguin monocolors i que els presidents siguin votats, generalment, només pels consellers convergents. Els presidents decidits són: Josep Tajà, per la Cerdanya; Eudald Casadessús, pel Ripollès; Isabel Brussa, per la Garrotxa; Marià Lorca, per l'Alt Empordà; Albert Vancells, pel Baix Empordà, i Josep Puig, per la Selva. El dubte al Gironès està entre Manel Nonó, regidor a Girona, que és reticent a acceptar el càrrec, i Josep Mª Dausà, alcalde de Cassà.

D'altra banda, la creació segura del consell comarcal de l'Estanty, després de l'aprovació de la nova comarca per part del darrer consell executiu de la Generalitat, condicionarà la formació del consell del Gironès, comarca on fins ara estan integrats els

Són aquests. — En el quadre adjunt figuren les composicions dels consells comarcals de cada zona, amb les dades geogràfiques principals de la comarca i els noms dels qui seran consellers. Manquen dos o tres noms de consellers, perquè les agrupacions o partits

onze municipis que se segregaran. CiU ha decidit no cobrir cap dels 22 escons que li pertoqueu al Gironès amb gent de la futura comarca banyolina, perquè al cap de poques setmanes haurien de dimitir perquè ja no pertanyerien al Gironès. La Plataforma Progressista, que amb l'actual composició del Gironès obté dos escons, es quedarà sense els representants quan es creï la comarca de l'Estanty, ja que sense els vots de Banyoles no en fan prou per continuar al ple. Els dos consellers els guanyaria el PSC.

En el conjunt dels 165 consellers gironins, el domini de CiU és aclaparador, i només el PSC li segueix les passes. Després d'aquests dos grups polítics, només hi ha 3 consellers d'UPM, 3 d'EPP, 3 Independents, 2 de la Plataforma Progressista, 1 d'IC, 1 d'AP i 1 d'ERC.

Ni la Generalitat ni les Diputacions consultades creuen que el nou model comarcal creï disfuncions, però és evident que en determinades comarques la situació no es presenta gens fàcil. A hores d'ara ningú no ha pogut aclarir què passarà amb els municipis pertanyents a una província diferent a la que estigui adscrita la comarca on estigui el poble. I tampoc no és gens clar d'on sortiran les misses per garantir que una comarca amb pobles de diferents províncies tingui el mateix nivell de serveis per part de l'administració que una comarca «normal». La llei diu que una comarca pertanyerà a la província on estigui emplaçada la capital, però mentre hi hagi quatre províncies és ineqüable

encara no s'han definit sobre la qüestió. També figuren aquells casos en què els consellers comarcals han decidit alternar-se el càrrec amb d'altres (dos anys cadascú). Gràfic: **Josep Coll**.

Funcions i disfuncions

de Catalunya prevaldran sobre els consells comarcals, però pel que fa a la resta de competències de l'administració se seguirà la LOT, perquè tant la Generalitat com la Diputació —dipositàries d'aquestes competències— han expressat la seva voluntat de fer-ho així. D'altra manera, la creació de comarques no hauria servit per a res.

Sigui com sigui, i com asseguren fonts de les diputacions de Lleida i Girona, el tema «està molt verd». Si una comarca ha de finançar el Pla d'Obres i Serveis de municipis seus que siguin d'una altra província, caldrà veure com i qui ho fa. De moment, a Lleida s'ho estudien i a Girona tampoc no ho tenen clar.

A efectes fiscals, electorals i policials, les quatre províncies

de Catalunya prevaldran sobre els consells comarcals, però pel que fa a la resta de competències de l'administració se seguirà la LOT, perquè tant la Generalitat com la Diputació —dipositàries d'aquestes competències— han expressat la seva voluntat de fer-ho així. D'altra manera, la creació de comarques no hauria servit per a res.

Sigui com sigui, i com asseguren fonts de les diputacions de Lleida i Girona, el tema «està molt verd». Si una comarca ha de finançar el Pla d'Obres i Serveis de municipis seus que siguin d'una altra província, caldrà veure com i qui ho fa. De moment, a Lleida s'ho estudien i a Girona tampoc no ho tenen clar.